

Den Kristnes Vandring.

Melodi:

„Se Solens skønne Lys og Pragt“.

Jeg gaar i Jare, hvor jeg gaar,
Min Sjæl skal altid tænke,
At Satan allevegne staar
I Veien med sin Vanke;
Hans skjulte Selvedbrand
Mig let forvilde kan,
Naar jeg ei paa min Skandse staar;
Jeg gaar i Jare, hvor jeg gaar.

Jeg gaar i Trængsel, hvor jeg gaar
Mod Synden skal jeg stride,
Om Gud med Korsets Misk
mig slaar,
Det skal jeg taalig lide;
Lidt ingen Vel jeg ser,
Svor jeg kan vandre mer,
Naar Modgangs-Laaage om mig
staar;
Jeg gaar i Trængsel, hvor jeg
gaar.

Jeg gaar til Døden, hvor jeg gaar,
Og ved mig ikke sikker,
Ei nogen Dag og Time naar
Han har mig alt i Strikker;
Et lidet Mandefang
Kan ende al min Gang,
At jeg i Evigheden staar;
Jeg gaar til Døden, hvor jeg gaar.

Jeg gaar blandt Engle, hvor jeg
gaar,
De skal mig vel bevare,
Slet intet Satans Magt formaar
I saadan Himmeffare;
Vort Verdens Sul og Sorg;
Jeg gaar i Engleborg,
Trods Nogen rører mig et Haar;
Jeg gaar blandt Engle, hvor jeg
gaar.

Jeg gaar med Jesu, hvor jeg gaar,
Han har mig ved sin Side,
Han skjuler mig ved sine Saar
Og hjælper mig at stride;
Svor Han sit Fodspor lod,
Der sætter jeg min Fod,
Trods al den Del mig ikke spaar;
Jeg gaar med Jesu, hvor jeg gaar.

Jeg gaar til Himlen, hvor jeg gaar
Frimodig da mit Hjerte!
Run did, hvor Du en Ende faar
Paa al min Synd og Smerte!
Vort Verdens Løst og Pragt!
Til Himlen staar min Agt;
Al Verdens Gie jeg fornaar;
Jeg gaar til Himlen, hvor jeg gaar

2den Søndag i Faste.

1 Thes. 4, 1-8:

1. Kærligt, Brødre, beder og formaner vi Eder altsaa i den Herre Jesu, at I, ligesom I har lært af os, hvorledes I bør vandre og takkes Gud, ydermere tiltager deri.
2. I vide jo, hvilke Gud vi har givet Eder ved den Herre Jesus.
3. Thi dette er Guds Vilje, Eders Helliggjørelse, at I skulle stå høvert.
4. at enhver af Eder ved at bevare sit Legeme i Hellighed og Ære,
5. ikke i Begjærigheds Grund, som Sedningerne, der ikke kende Gud,
6. at ingen skal forurette eller be- drage sin Brøder i noget Sag; Thi Herren er Sevrer over alt saadant, som vi forud har sagt og vidnet for Eder.
7. Thi Gud kaldte os ikke til Uren- hed, men til Helliggjørelse.

Paulus taler til saadanne Mem- ber, som allerede havde annammet Saliggjørelsens Ord. Dem minder han for det første om dette Ord og forholder dem det som en særdeles Bisdøm, de havde faaet, om hvorledes man skal vandre velbehagelig for Gud. I har lært af os, siger han, hvorledes det bør Eder at omgaaes og takkes Gud. Det er ingen ringe Kunst at vandre saa, at vi takkes Gud. Det bestaar deri, at vi, naar vi er forjenede med ham ved Sam- mets, vor Frelfers, Jesu Kristi Blod, vandre i et nyt, guddommeligt Lev- net og altid udfylde og udsone alle vore Mangler ved Jesu Kristi For- ning. Saaledes at vandre i Guds Velbehag er nødvendigt for enhver, der vil være en Kristen.

Vil I være Kristne, saa skulle I vandre saa, at I takkes Gud, som skrevet staar. Rom 8, 12, 13: Der-

for Brødre! Er vi ikke Kjødets Skyldnere, at vi skulle leve efter Kjød- det; Thi dersom I leve efter Kjød- et, skulle I dø; men dersom I døde Le- gemets Gjerninger formedelt Aan- den, skulle I leve. Lægger det paa Hjerte, I som høre Guds Ord: I har lært hvorledes det bør Eder at omgaaes og takkes Gud, I skulle ikke finde nogen Undskyldning i Eders Uvidenhed.

I vide jo, hvilke Gud vi har givet Eder ved den Herre Jesus.

Tiltag i Helliggjørelse.

Alle Eder nu som har hørt den Herres Jesu Ord og deraf ved, hvor- ledes I skulle omgaaes og takkes Gud, Eder angaar Formaningen: Vi bede og formaner Eder i den Her- re Jesus, at I ydermere tiltager deri. Svori? I Helliggjørelse. Thi dette er Guds Vilje, Eders Helliggjørelse. Helliggjørelse i Almindelighed er at afføndres fra Verden til Gud. I det gamle Testamente var der mangen udvortes Helliggjørelse, som bestod i Mad, i Klæder og andre udvortes Ting. Nu gaar Helliggjørelsen paa det Indre, dog saa, at den udstrækker sig ligesaa vel til Legeme som til Sjæl. Naade Legeme og Sjæl maa blive bevarede for Søndens Beimit- telse. Eller vide I ikke, at Eders Legeme er den Helligaands Tempel, som er i Eder, hvilken I have af Gud, og at I ikke er Eders egne? Thi I er dyreligste. Ærer derfor Gud i Eders Legeme og i Eders Mand, hvilke høre Gud til. 1 Kor. 6, 19, 20.

Helliggjørelsen belyst.

Da Gud i det gamle Testamente helligede Tabernaklet og siden Temp- let til sin Volig, lod hans Majestæt sig se, og Herrens Herlighed fyldte Huset som i en tyk Taaage. Dermed var Tabernaklet og Templet indviet til Guds Helligdom, og det blev, med Alt, hvad deri var, afføndret fra al- mindeligt verdsligt Brug til Guds Tjeneste, saa at Gud deri blev tjent og tilbødt efter sin Vilje. Her mer- ker vi tre Ting:

1. Den guddommelige Nabensbarelse og Nærvarrelse.

2. Guds Afsondring fra alminde- ligt verdsligt Brug til Guds Tje- neste.

3. Guds Anordning, efter hvilken Gudstjenesten maatte indrettes. Thi om Nogen efter egen Opfin- delse og Godtlykke havde indret- tet Oftringer eller anden Guds- tjeneste i Tabernaklet og Temp- let og ikke efter den af Gud fore- skrevne Anordning, saa havde den dermed vanhelliget og beimittet Herrens Tempel.

Disse tre Ting findes ogsaa ved vor Helliggjørelse. Først bør Guds Mand i os, derved bliver vi Guds Hus og Tempel. For det andet er vort Legeme og vor Sjæl dermed helliget og afføndret fra Verdens Væsen og indviet til Guds Tjeneste. For det tredje maa Gudstjenesten til Legeme og Sjæl indrettes efter Guds Vilje, som er os foreskrevet i hans Ord. Paa saadan Maade er ogsaa vi en Helligdom.

(Efter Lütkemann for „Pacific Herald“).

Krafalden, men ikke fortaht.

Han var i fuld Gang med en lat- terliggjørende Beskrivelse over en el- ler anden montanistisk Ceremoni, ved hvilken 7 hvidklædte, tilslørede kvin- der havde gaaet i Procession gjen- nem Forsamlingen under Aflyngel- sen af en vild Klageang, som nu og da blev afbrudt af høitidelige Ord, indeholdende en Formaning eller et Løfte, der blev modtaget af Forsam- lingen som inspirerede, profetiske Oftringer. Og med en Persons Man- gel paa Jagtagelsesone, der er vant til at være langt mere optaget af sin egen Dygtighed i at fremstille Gjen- standen end Gjenstanden selv, havde han ikke bemærket den Brede, der trak sammen paa den gamle, romer- ske Matrones Pande og i hendes mør- ke Pline, før hun pludselig viftede majestætligt med Haanden og standse- de hans Ordstrøm.

„Jeg har seet saadanne Ting i min Tid,“ sagde hun; „jeg har seet Krist- ne kvinder inspirerede, Astenen før deres Martyrdom, af en Bektalenhed,

der ikke kan modsiges. Jeg har endnu tilbage at lære, at den hellige Paraklet*) er begrændset af Køn, Alder eller Stilling. Den Generation, der kan sidde smilende paa Kronen, hvorfra Martyrerne steg til Himlen, kan vel lade sit Bid spille paa Tertullian; men jeg har hørt ham tale med en Kraft, mod hvilke disse Dages aandløse Prædikener er at ligne med Ørneværk: frit, som den Vand, hvis Bæsen er Frihed, som Sønnen, der gjør os i Sandhed fri; dog strengt som den Vand, der skjæler den tvivlende Ananias, og som den Herre, der sagde: „Derfor nogen vil følge mig, han tage sit Kors op.“ Ya har hørt ham appellere fra alle jøfistiske Sjæle i og udenfor Kirken til Vidnesbyrdet for Gud og Kristendommen i enhver Land og oprigtig Sjæls Døb. Han troede paa guddommelige Døder hos Mænd og Kvinder; han troede paa Guds Mand. Naar han talte Kristendommens Sag, blev hans Forsvar et Angreb paa Fienden og de fligtede indenfor sine egne Skranker, ja, mange fligtede endog inden vore, overløste af sin egen Samvittighed. Han troede paa Gud, paa Manden og paa Kvinden; og paa Højtalset, saaledes som saa nu gjør eller nogeninde gjort han havde en saa ubegrændset Tro paa et sandt, fritent Højtals Uopsløselighed, at han ansaa et andet Højtals for en Vanhelligelse. Og sluttede han, „jeg har altid været enig med ham heri.“

Priscus for sammen og stammede, døbt rødmende: „Jeg vidste ikke, at Røgtet om mit Højtals i Rom havde naaet Karthago. Det varede kun i 6 Maaned; han var kun et Barn, og jeg begravede hende med alle Hæderbevisninger.“

„Jeg vidste ikke, at De havde været gift.“ svarede Bedstemoderen. „Godt var det for mig? Jeg tænkte ikke paa Dem, men paa Tertullian.“

Efter den Aften varede det, til Violas store Glæde, nogle Uger, inden Priscus atter viste sig. Clements Tilid til ham var bleven betydelig rokket, og Bedstemoderen forandrede sin Karakteristik af ham fra: „Han er ligesaa vis som mange, der er dobbelt saa gamle som han.“ til: „Folk, der i en Alder af tyve Aar er ligesaa slag som andre, der er sytti, har ialmindeligst ikke lært mere, naar de er sytti, end de vidste, da de var tyve.“

Angrebet paa hendes Ungdoms Helt havde levende tilbagekaldt i hendes Erindringen de gamle Dages Storhed. Og midt i de mange smaa

Stridigheder og den store Mængde mindre Størrelser begyndte nu atter en stor Skikkelse at stille sig ud fra alle andre i Karthagos Kirke.

Han to Kar efter sin Omvendelse, i sin fulde Livskraft, Kjønt allerede passeret sin bedste Manddomsalder, var Cyprian bleven valgt til Biskop ved Menighedens Stemme. Nogle af Presbyterne modsatte sig hans Valg; men Vælgfolket havde i ham opdaget den sande Herter, og med Saantofte af Provinsens øvrige Biskoper og paa Menighedens Valg, som indesluttede „Guds Kjærlighed.“ modtog han det.

Fra ham medbragte Valerian til sit Hjem vise Ord, indtrængende Advarsler mod Vælgfolket og Geistlighedens Overdaadighed, mod det jærnedreide for Presbyter og Biskoper i at drive Handel og Pengesørretninger, mod Jærderroelsen hos den forarmede Mængde og det bejmittende ved at besøge Teatret, hvilket tilhørges i Bedstemoderens Erindring sin Ungdoms store Minde.

„De ligne hinanden!“ sagde hun; „streng og sørige, fri og affektive. Jeg fjender atter den gamle Kjøst!“

Cyprian fulgte sine Hæder for at saa Midler til at understøtte de fattige; men nogle af hans Menighed fjætte dem tilbage til ham. Og fra disse lystige Hæder nær Kjøsten, fra disse Vøsttuse, hvad hvilke Vintanker i typpige Mønstre snøede sig, og som var omgivne af rigt duftende Rosen- og Jasminbusketter, led hvide, kristelige, begejstrende Ord, der opflammede de Unges Hjertier og gjenoplivede de Gamles.

Han talte om det nye Liv der var bleven Kjøstet ham. „Jeg plejede at se gennem Jængrene med mine Synder.“ sagde han, „som om de var virkelige Døse af mig selv. Men efterat tidligere Karz Spadestof er bleven astøet i Daabens hellige Vand, og mit Hjerte har modtaget Dyset fra Oven; efter at en ny Fødsel, virkelig ved den Helligaand, alt blev Døse omkring mig; hvad der tidligere forekom mig umuligt, formaar jeg nu.“

Manden strømmede frit uden at hemmes af nogen Grænse eller holdes tilbage af nogen Skranke; den udstrømmer uden Ophør. Ved vore Hjertier kun være anbragt og rede til at modtage, og efterfølgende Styksen af vor Tro er, efter samme Maalestof tilflyder os ogfaa en overstrømmende Raade.“

Han udtalte sig om Krenans udfølgelige Jærderroelighed og ligesaa stærkt om gjerrige Nigmænds foragtelige fattigdom. „Saadanne Mennestter.“ sagde han, „kalder det deres egne Penge, som de opbevarer ubenyttet, som om det var en andens;

de er ikke sine egne Pengers Eiermænd, men deres Slaver.“

Og i Modfætning dertil: „Mennestets sande Høshed er en frivillig Gave fra Gud og tilgængelig for alle. Vigesom Solen skinner frit, som Allden flyder som Regnen yder Væde, saaledes meddeler den himmelske Mand sig. Naar Sjælen i sin Stræben op mod Himlen har gjenkjendt sin Skaber, haver den sig højere end Solen og begynder at være, hvad den tror sig at være.“

„Jagttag imidlertid kun du.“ sagde han, „som har ladet dig indskrive som aandelig Stridemand i den himmelske Kamp, en streng Disciplin. Vær vedholdende i Væn saavel som i Læsning, tal du med Gud, og lad ham igjen tale med dig. Den, hvem han har gjort rig, skal ingen kunne gjøre fattig.“

„Det er den gamle Kjøst! sagde Bedstemoderen, medens Lærerne fulgte hendes Pine. „Løvet være Gud, at jeg hører den igjen, før jeg dør.“

„Dog er Biskopen ingen Montanist.“ sagde Valerian; „Kjønt hver Dag.“ siger man, „beder han sin Skriver række sig „Kjøsten“ og vil ikke gaa til Hvile, før han er bleven styrket ved nogle kraftige Ord af Tertullian.“

„Se, mine Sørn.“ sagde den romeriske Matrone, „hvorledes disse velsignede Kjøster bærer det gode Budskab videre. Vor Herre vil aldrig lade vor Kirke leve af Effoer. Retop som den sidste store Kjøst synes at dø bort i det Fjerne i svogt, afbrudte Højtals, lyder fra nærmeste Høde den nye Kjøst af denne nye Guds Mand.“

„Og dog, Moder, er Ordene ikke ganske de samme. Tertullian var for Kvinders offentlige Tjeneste og havde Lidet Hørbødhed for Episkopatet. Cyprian vil ikke, at Kvinder skal overtage nogen offentlig Bestilling, og han siger: „Biskopen er i Kirken, og Kirken er i Biskopen.“ Hvis Tertullian havde levet tyve Aar længere, og disse to havde mødtes, vilde de vel have taalt hinanden?“

„Hvorledes kan jeg sige det.“ sagde hun lidt pirrelig. „Gud tillod dem ikke at mødes. En saadan Kjøst er tilfællig i en Lidsalder.“

Og fra den Tid oftere end før anmodede den bedagede Matrone Justa og Viola om at hente frem Tertullians — af sluttig Brug medtagne — Skrifter, der opbevarede i hendes Kammer mellem den lille Skat af hælkelige Manuskripter, som desforuden indholdt Evangelierne, Epistlerne, de indholdsrige brændende Ord af Orvet til Diognetus, Polykarps Martyrdom, Beretningerne om Krenans og Karthagos Martyrer og de vi-

se, sørige Sentenser af Krenans. Og til sent ud paa Natten, ved Dyset af den neapolitaniske Lampe, blev de strenge, levende Ord oplæste af de friske, ungdommelige Stemmer for Kren, der havde hørt „Kjøstens“ — det er — Tertullians egen Kjøst i gamle Dage.

„Endog gamle, verdslige Møner.“ skrev han, (efter sin Tro), „formaaede at fri Mennestter fra Jød, vilde Dør og Hungerføde. Men hvor langt mere virksom er den kristelige Væn. Den stiller ikke Duggens Engæl midt i Jiden, binder heller ikke Munden til paa Løver; den har ingen bestiftet Kraft til at afvende jelve Lidelsen; men den forstrækker den Vidende med Taalmodighed og Udholdenhed.“

„Thi dette Samfund — Kirken — skal aldrig dø; vær forvisset om, at netop, naar det synes at skulle omstyrtes, haver det sig igjen magtigere end før.“

„Tallet være Gud for den nye Vin; den er af de gamle Ranker!“ kunde hun undertiden udbrøde. „Og dog er den gamle bedre!“

(Mere.)

Sibirus Selvsidnesbyrd.

(Fortf. fra forr. Nr.)

Fremdeles staar skrevet i Bogen, at et Exemplar af den skalde ligge i Væstens Ark, og et boro hos den tilkommende Konge. Var altsaa Bogen en Opdigtelse, saa havde man simpelthen sagt: „Der findes jo ikke nogen Del af den i Væstens Ark, heller ikke hos Folkets Overste.“ og Bedrageret vilde være kommet for Dagen. Som bemærket giver denne Bog sig ud for at indeholde alle de Døse, efter hvilke Folket bestandig var bleven regjerede. Var den altsaa opdigtet, saa maatte dette straks have vist sig. Alle have de sagt: „Dette er jo Døse, som hverken vi eller vore Fædre nogeninde have hørt eller kjendt.“ Fremdeles findes deri anordnet allehaande særlige Skikke, f. Ex. Paasfelammet eller Maaletid til Erindring om Udgangen fra Egypten, Sabbatterne, Kymoanederne, forskellige Ofringer osv. Men til Anordningen om Paasfelammet er føiet den Bestemmelse, at hver Gang det blev spist, skulde Gudsaderen forklare dette Maaletids Betydning for sine Gudsfolk. Derfor nu alt er opdigtet, saa vilde man have sagt: „Vi og vore Fædre have aldrig spist dette Paasfelam; vor Fæder har aldrig nogen Aften i Karet belært os om dette Paasfelam, saaledes som denne Bog siger, Sabbatene skal have været. Bogen kan altsaa ikke være Mosos, men maa være en Bedrageres Opspind.“

*) En Naadgiver, Trøster, Talsmand; den Helligaand.

At, hvad disse Væger beretter, maa derfor være Sandhed og ikke Opdigtelse. I modsat Fald havde de aldrig fundet Indgang.

Da den første Paastand saaledes maa falde, saa søger Vantroen at hjælpe sig paa en anden Maade. Den siger: „Nu ja, Moses har skrevet Væger. Men hvad der staar, har i Virkeligheden ikke tildraget sig. Han har blot indbildt Israels Folk dette, og Jøderne havde troet denne store Mand og tænkt, at alt virkelig var gaaet for sig.“

Hvære Væger! Kan du tro en saadan Reningsløshed? Jøderne er som bekendt ikke særdeles lettroende. Man siger, at de endnu er saa siffige, at en Jøde kan føre fire skriftne bog Dyet. Og saa skulde Moses have taget et helt Folk paa 600,000 Mennesker saa drabelig ved Røsten, at de paa hans Ord have troet, hvad der aldrig var skeet? En saadan Urnelighed faar den tro, som vil. Jeg tror den ikke. Tænk blot lidt nærmere efter. Moses skal have indbildt Folket følgende: „I er alle saaledes som I her staa, gangne gjennem et stort Hav, have seet at en stor Hær, som kom bagefter Eders, er druknet, I have tilbragt 40 Aar i en Ørken, have i al den Tid spist Underbrød, have ikke opslidt Eders Sko og Klæder i 40 Aar. I kom engang til et rygende Bjerg, hvorfra en Stemme som Torden udtalte de ti Budord.“ Derfor kan have sagt dem alt dette i en Bog og, hvad der jo er Tilfældet, derimod idelig erindret dem om deres Forsagthed, Uvidenhed, Dumhed, Utaalmodighed — tror du da for Alvor, at Moses kunde have opdigtet alt dette, og tilmed saa grundig udfjeldt og beskrevet dem, og at 600,000 Hoveder, hvert forsynet med to Jødesine, og en Jødemund, kunde have ladet sig dette foresnaffe og indbilde; at de da i Aldrig med et dødt Buz havde antaget denne Bog til sin Lovbog? Sagen skulde være kommen paa den Tanke: Hvad Moses har skrevet i denne Bog — det er jo altsammen Opspind. Vi have jo slet ikke gaaet gennem noget Hav, have aldrig været i nogen Ørken, have aldrig været ved noget Bjerg, have ikke hørt disse ti Bud lode fra Bjergene. Skulle vi da endnu hertil saa drabelig udfjelde af Moses? Skulde ikke en eneste af de 600,000 Jøder være kommen paa en saadan Tanke? O Daarlighed over al Daarlighed at antage noget saadant. Men Vantroen maa antage dette for at kunne forklare, hvorledes dog dette Folk kom til at faa en saadan Lovbog, medens alt, hvad der stod i den, var opdigtet.

Jeg tænker at vi med Afly vende os bort fra en saadan Anskuelse, der faar os til at træde vor Samme For-

mist under Fødder, alene for at de sem Mosebøger ikke skulde være Guds Ord. Vi sige trosligen: En Bog med et saadant Indhold, som Mosebøgerne vidner for sig selv. Det er ligesom umuligt, at en saadan Bog kan være opdigtet, det være sig nu paa Mose Tid eller senere her.

Vi gaa nu over til det nye Testamente og dvæler ikke saa meget ved Enkelthederne som ved det Hele, fremfor alt ved de fire Evangelier.

Allerede forhen have vi seet, at Evangelierne's Gyldighed og Troværdighed mere end tilstrækkelig er bevidnet af Historien. Men de have tillige et saa ærligt Ansigt, at det afslapper Vidnesbyrd nok om sig selv for Enhver, der har aabne Øine.

Den store Filosof Schelling har engang udtalt sig omtrent saaledes: „Naar jeg læser de Skrifter, der er forfattede af Apostlernes Disciple, som altsaa levede itrods efter Apostlernes Tid, og sammeligner hermed Evangelierne og Epistlerne da er Forfælleren uskyldig; de apostoliske Skrifter have en saadan Mandens Følelse, og deres fromme Disciple derimod ere saa fattige og matte, at alene denne Sagttagelse er nok til at paatvinge et Menneske denne Visdom: Det nye Testamente er den rene guddommelige Sandhed.“ Jeg, som skriver dette har under mit Studium af de „apostoliske Brev“ netop gjort samme Erfaring. Man behøver kun at gøre sig den Umage at sammenligne disse Skrifter med hverandre. Indtrykket af den unaadelige Forfællelse paatrænger sig ubiilkaarlig enhver. Da jeg fra det nye Testamente kom ind i den efterapostoliske Litteratur, var det mig oftrøst, som om jeg fra den kraftige Fjeldluft steg ned til Atmosfæren i en Nebel. Derfor du først har spist en kraftig Nødsuppe — at jeg skal bruge en saa simpel Signale — og du derpaa faar en tarvelig Vandsuppe — ikke sandt, da mærker du snart den store Forskel. Du behøver kun at have en ganske middelmaadig udviklet aandelig Smag, for at faa et lignende Indtryk af det nye Testamente i Sammenligning med Skrifterne fra den følgende Tid. Overfor have vi her Rousseau udtale sig paa lignende Maade.

Men dette var nærmest et Indtryk paa Følelsen, der forøvrigt ikke selvsiden er det bedste og rigtigste. Men ogsaa paa Tanken gjør det nye Testamente Indtrykket af fuld Sandhed og Troværdighed. Saaledes, kan intet Menneske digte, endfinge udmundede gamle Hæitere, hvad ogsaa Rousseau bemærker. Lad os se nærmere efter! Hvad er Middepunktet, om hvilket alt bevæger sig i det nye Testamente? Det er Jesu Kristi Person. Altsaa

denne Personlighed skal være opdigtet af et Menneske. En saadan Paa-stand synes mig saa latterlig, at jeg fristes til ikke at spænde et Ord paa den. Imidlertid. Jeg har at gøre med forud indtagne Folk, og med saadanne, der maatte for en Del besidde ringe Manddannelse. Kun paa saadanne kan overgjøvet et Snak, som det Dr. Strauss kommer med, gøre noget Indtryk. Selv en Kenan kan ikke staa sig til No paa et Standpunkt som Strauss's. Han tilstaar, at Jesus ikke kan være en Opdigtelse af hans Historiefikter, at de evangeliske Beretninger i det væsentlige (saaledes som han forstaar dette Ord) maa være Sandhed. Jesus er i hans Øine et Menneske af usvære Dimensioner (Størrelse). Kun Underne kan han ikke anerkende, fordi han ikke tror paa nogen Gud. Han har da ingen anden Udvei end at sige, at Jesus har brugt aliehoande Kunst, d. e. Bedrageriet, for at gøre Indtryk paa Folket. Hermed gjør han Jesus vittig nok til en historisk, men ogsaa til en usædelig Person. Og hvem tør vove dette, naar han ser denne Jesus i Øinene? Det kan kun en Søn af det moderne Paris, siger Luthardt, og det med Rette.

Lad os nu betragte Jesu Billede, som det er tegnet i Evangelierne. Hvem kan opdigte noget saadant (hør engang de skjønne træffende Ord af Apologeten*) Luthardt:

„Hovedsagen, Jesu Billede, kunde intet Menneske opdigte. Det kan kun være et Kopi af den virkelige Original. Om et Menneske kan man vel sige, at han er uden Sund og Vildfarelse, er selve den hellige Guds Billede. Men dette Billede kunde man ikke tegne, uden at vor indskrænket, vildfarende, smidige Mand indbragte Træl, der forraadte deres Udspiring. Her derimod have vi et fuldstændig gennemført Livsbillede i alle mulige Situationer (Stilling), i alle det indre og ydre Livs Omvekslinger, i de stærkeste Kontraster (Modsetninger). Og i ethvert Træl, i enhver Liden Bending vækker denne Skikkelse vor Beundring, saa vi ubiilkaarlig høie vore Ans for den. Saaledes opdigter man ikke. Allermindst kunde Jøderne gøre det. Thi saaledes var intet det Ideal (Målestykke), de have i Hjertene. De gav ikke deres Ideal (af Messias) Virkeligheden, men Virkeligheden har først givet dem dette Ideal. Det Ideal, de have i sig, skulde omtrentlig have passet paa en jødisk Skriflærd. Men hvor lidet af denne fandtes hos Jesus. Han var netop det modsatte af en saadan. Ar-

*) Apologeter kaldes de, som have udgivet Forsvarsskrifter for Kristendommens Sandhed.

der den U selvstændighed og Uafhængighed af Lærernes Autoritet i religiøse Anliggender, som Disciplene delte med de øvrige ulærde Folk, skulde de aldrig kunne have løsrevet sig fra hin (rabbiniske) Autoritet og fremstillet et saa ganske forskelligt Billede, der som ikke det Billede, som de tegnede, i Virkeligheden, med overvældende Kraft og Høihed, var traadt frem for deres Sjæle i Jesus.“

(Fort.)

Lakewood, Wash.

Lakewood Kvindeforening har atter afsluttet et heldigt Arbeidsaar. Det aarlige Udsalg bragte mange Penges i Kassen. I Mrs. Nels Jacobsens rumlige og gjæstfrie Hjem var en stor Skare forsamlet for Anledningen. Udsalget var godt. Stedets Prest blev erindret med en stor Gave fra denne lille Kvindeforening. Ved næste Kvindeforeningsmøde som holdes den 10de Mars hos Mrs. Nels Jacobsen vil Foreningen bestemme hvad Pengene skal bruges for. Foreningen skylder Jacobsen Familien stor Tak for hvad de gjorde for den ved det aarlige Udsalg.

Den berømte Hertug af Wellington red en Dag sammen med en Hof Ryttere henover en Vondes Mark. Da de kom til et Led, hvor der stod en liden Gut, bød Rytterne ham at aadne Ledet; men Gatten nægtede det, idet han sagde, at hans Gussbønde havde forbudt ham det, da det førte ind paa en tilfæet Mark.

Rytterne bød ham da Penges, men det hjalp intet. De truede ham, men ogsaa det var frugtesløst. En af Rytterne, der saa meget fornem ud, red da hen til Gatten og sagde i en haard Tone: „Du sender mig ikke, Gatten min. Jeg er Hertugen af Wellington, og er ikke vant til, at nogen modsætter sig mine Befalinger. Giv ham Ledet op straks.“

„Jeg er overbevist om, at Hertugen af Wellington ikke vil bringe mig til at være uldig mod min Gussbønde,“ svarede Gatten.

Da tog den høre Rytter sin Hat af og sagde: „Jeg agter den Mand eller den Gut, som hverken lader sig løffe eller skræmme til at gøre noget imod sine Foresatte.“

Efter at have givet Gatten en Guldmynt, red han raskt tilbage.

Da Isak Forreller blev spurgt, om Mistænksomhed var Sund, svarede han: „Ganske vist mod det ottende Bud! Thi Mistænksomhed er et falsk Vidnesbyrd eller en Dagbælselse af Røsten i Hjertet.“

Pacific Herald

Kristelig Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association

Entered as second-class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

Redaktør: Pastor O. J. Ordal.
912 So. 17th St., Tacoma, Wash.
Phone Main 4270.

Alt vedrørende Redaktionen af Pacific Herald må heretter sendes til Pastor O. J. Ordal.

Bladet koster

For Aaret \$.75
For Aaret til Canada 1.00
For Aaret til Norge 1.00

Adresse: Portland, Washington.

Bestilling for Bladet bedes sendt til "Pacific Herald," Portland, Wash.

Ryheder til Herald må sendes saa tidlig i Ugen at de rækker hertil senest Tirsdag. Ryheder som kommer senere kan ikke komme i Bladet den Uge.

Derfor Abonnenterne ikke naar Bladet regelmæssigt, og derfor ikke Datoen paa Adresselappen er korrekt bedes de underrette os, saa at vi kan rette derpaa.

Abonnenter må vente to Uger paa—

Adresseforandring.
Skiftning paa den "røde Pap" og Begjæring om at stanse Bladet.
Sigeledes tager det to Uger før end en ny Abonnent kan faa Bladet.
Naar Adresseforandring forlanges, behøves at opgives ogsaa den gamle Adresse.

For at undgaa Misforståelse og Broderi bedes Abonnenterne venligt om at indsende sin Kontingent i Jorskuh.

Kjære Læser.

Da kan gjøre os og dine Naboer en stor Tjeneste ved at vise dem "Pacific Herald" og fortælle dem at det er et Indremissionsblad udgivet paa Pacifickysten; at den indeholder religiøse Betragtninger, kristelige Smaafortællinger og korte kristelige Nyheder fra vore Menigheder og Indremissionsfeltet i det vidtstrakte Pacific Distrikt; at den indeholder Beretninger fra vor Missions i Seattle, Søndagsmissionen i San Francisco, Værnemissionen i Portland og Alderdomshjemmet i Stanwood, samt Skolenyt fra Pacific Lutheran Academy; at den tillige bringer Nyt fra vore Missionærer i Teller, Alaska og Kina. Vore Mis-

sionærer i Kina har lovet at skrive flittig for Pacific Herald.

Fortæl dine Venner, at Bladet koster kun 75 Cents i de Forenede Stater og \$1.00 i Canada eller sendt til Norge. Fortæl dem, at du er villig til at modtage Abonnents Pengene.

Fugt Sound Prestekonferens.

Fugt Sound Prestekonferens møder i Portland fra 22de Juni kl. 2 Eftermiddag til 24de kl. 12. Alle Søndagets Prædiker er velkomne og indbydes hermed til Deltagelse. Dette beskedtjages allerede nu for at man kan indrette sit Arbejde derefter.

B. E. Bergesen V. Rasmussen
Formand Sekretær

Verst.

Vi må aller bede om, at hvis der er nogen Menighed eller Sanger, som ser sig istand til at indbyde Sangerne til det pastorale Sangerstævne, at de snarest mulig indsender Indbydelsen til Underkøgnede.

Rev. Geo. D. Lane,
Bellingham, Wash.

Profesor og Mrs. Wiffelens Guldbröllop.

Sagen af os var vel tilfede derborte i Wisconsin for 50 Aar siden, da en ung Præst i Synoden og hans Brud for Herrens Altar blev viet af salig afdøde Formand S. N. Prens, og dog havde vi fra paalidelige Kilde bragt i Erfaring, at hun var Tilfælde og at dette Prudepar var ingen anden end vor agtede og afholdte Hæderstærke Professor og Mrs. W. Wiffelsen, der nu bor hos sin Datter og Svigerdatter, Professor og Mr. Munson i Ellensburg, Wash. Den 19de Januar var saaledes Prof. og Mrs. Wiffelens Guldbröllopsdag, og en saadan Merkedag kunde vi ikke lade gaa ubemærket forbi.

Vi tænkte først at ledsage Vestsidningerne med en mere formel Overretelse, men saa fik vi Gud om, at Prof. Wiffelsen desværre saa alvorlig var i Sunde og Bedring. Bistuel var han paa Guldbröllopsdagen bedre, men Rheumatisme havde sat ind, saa det gik smaal med at gjenvinde Kræfter, og han maatte fremdeles stadig holde Sengen. Underkøgnede med Familie var indbudt til Hjælp i Anledning af Dagen, men Besøget maatte afbrydes. Her saa mange var jeg dog blevet spjædet til personlig at bringe Guldbröllopsparret en Hilsen, at jeg den 19de rejste til Ellensburg for at udføre dette og for at se til den Syge.

Jeg banket paa hos Prof. Munsons ved kl. 2 Tiden og fandt alle i bedste

Velgaaende undtagen Prof. Wiffelsen. Vi gik da op paa hans Værelse og indtraadte os derefter den Soges Kræfter. Først oplæste jeg den 118. Davids Salme og holdt den. Derpaa oplæste en Hilsen fra Formand Dr. S. W. Stab, hvori han frembærer sine egne, Families, det theologiske Selskabs og Søndagsskolens varmeste Velsigninger. Dernæst frembæres en Hilsen fra Pacific Distriktets Formand, Pastor E. C. Holt, paa egne og Distriktets Vegne. Derpaa fulgte Hilsen fra følgende Prædiker: R. Pedersen, Pasadena, Cal., R. P. Kober, Portland, Wash., J. Johansen, Fresno, Cal., S. N. Prens, Spokane, Wash., H. O. Morse, Mosesfield, Ore., G. J. Bertoff, Bendet, Idaho, C. E. Otelson, Astoria, Ore., E. V. V. Vancouuer, B. C., Geo. C. Lantz, Bellingham, Wash., O. Sogves, Tacoma, Wash., V. Rasmussen, Burlington, Wash., C. E. Heimdal, Jir. Wash., S. A. Stab, Seattle, Wash., S. E. Bergesen, Seattle, Wash., G. S. Rorgaard, Everett, Wash., og O. Carr, Seattle, Wash., samt mig selv og Familie.

Derpaa overtraf jeg fra samtlige for nærmere Verjonen til Professor Wiffelens en guldbeslagen Stol og til Mrs. Wiffelsen en Guldnaal samt nogle Penge til begge. Prof. Wiffelsen takkede godt for den Gæst som var bleven dem bevisst og for Gæsterne. Et Vestsidningstelegram indløb lidt senere fra St. Cloas Kvindeforening i Sioux Falls, S. D. Herpaa forlod vi Verket for ikke at overanstrenge den Soges Kræfter.

Senere den aften Eftermiddagen gik jeg igen op paa den Soges Værelse, hvor vi to da talte sammen om hans Sygdom, Guds Raade mod os og vort Gudsforhold, det kristelige Arbejde osv.

Om Aftenen før min Afreise var vi igjennem alle sande paa hans Værelse. Besøget fandtes ikke at have træt ham, men i detmindste at have opfrisket ham. Tankerne vandt da tilbage over disse 50 Aar, og vi fik da ogsaa hørt lidt om hans Forlovelse. Mrs. Wiffelsen havde ved Afrejsen fortalt os om, hvorledes de havde været sandt i Kirken til den 18de Februar, men Formand Prens var bleven forhindret og de maatte rejse hjem med uforrettet Sag; hvorledes Prens var ankommen kl. 2 om Natten og Besøket var blevet fuldbyrdet den næste Dag.

Prof. og Mrs. Wiffelsen har hentet stor Nærhed med stor Dygtighed og Trofasthed i disse 50 Aar. Først var han en Tid Præst i Wisconsin, saa i mange Aar i Chicago og siden Pastor for S. N. S. i Sioux Falls, S. D. Han har besøgt mange Kirkedøds- og iblandt os, men sidst som Medlem af

Foreningskomiteen.

Maatte Gud give dette Hæderstærke en blid Phasien og tilslut en salig Indgang til Glæden hos Gud.

Prof. og Mrs. Wiffelsen har bedt mig bringe deres hjerteligste Tak til de mange gode Hjert og Rær som saa venlig ihusom dem paa deres Guldbröllopsdag.

Pastor O. E. Sellsen,
R. Pasina, Wash.

Faften.

(Fortset fra fort. Nr.)

Formodentlig har man da ikke villet juble i Rom, medens man fastede og sørgede blandt Graeberne, og derfor været saa meget villigere til at lægge Bægt paa sin Symbolik, og ihetmindste give Gudstjenesten en Bodekarakter. De to Søndage, som ligger mellem Quadragesima og Septuagesima fik de overensstemmende Tidsnavne, nemlig Quinquagesima, som af os kaldes Fjoltelovens Søndag, og Sexagesima, og gjordes til Ugangsrunder for lige saa mange Perioder, der indskuldes i Septuagesimalperioden. Saaledes talte man fra Sexagesima 60 Dage til Midten af Basilsungen, og fra Quinquagesima 50 Dage til dens Begyndelse. Denne Indretning er ihetmindste fra det 6te Aarhundrede, thi Gregor den Store fandt den i Prag, og optog den ved sine liturgiske Anordninger. Endskjønt det nu utvilsomt siges at Talanalogier have givet næroest Anledning til disse Perioder, saa havde dog hver af dem sin mystiske Betydning.

Saaledes skulde f. Ex. de 50 Dage repræsenterede det jødiske Jumbelaars. Vigtigere er det, at af adskillige Mønstre og paa adskillige Steder begyndtes Faften allerede med disse Dage. Saaledes begyndte adskillige Runer, Clerker og andre Faften dels med Quinquagesima, dels med Septuagesima, og Graeberne deres med Sexagesima. Naar andre efterlignede dem heri, var dette ikke altid en forsøgt Styrkelse, men snarere en Formildtelse, da man saa atter dels overstrang nogle Ugedage, nemlig Torsdagene, eftersom Herren selv paa den havde holdt Kvælden med Disciplene ved Naddverns Indstiftelse, dels hørte op med Faften Onsdag før Skærtorsdag. Disse Perioder var da i grunden kun forskellige Udstrækninger af Basilsens Beredelsestid.

Fastens Hoved.

Faften begynder altsaa fra Aftenonodag, der ogsaa af den Kirke kaldes "Festens Hoved", det er dens Begyndelse. Lens Kavn har den deraf, at det er paa den Dag, at der paa den med en fra det gamle Testamente

der, som Tegn paa Død, hvorved overført Skik, i Kirken blev indviet. Hise og stræt paa de Kristnes Hovmange brugte de Ord: „Guff paa, at Du er Støv og Aske, og skal blive til Støv igjen.“ Derimod hørte, som allerede Navnet viser, Fastelavens Mandag og Hvide Tirsdag ikke med til Fasten.

Svoraf den sidste har sit Navn skal jeg ikke kunne sige, naar det ikke er deraf, at man paa den gjorde sig tilgode med Mellemad, førend samme i Fasten forbydes. Navnet er forresten eiendommeligt for os, da den ellers paa de fleste Steder hedder „fede Tirsdag.“ Af samme Grund kaldes i en gammel bestandigvarende Kalender, som findes foran i Salmebogen af 1553, Fastelavens-Søndag for Fiske-Søndag, fordi man gjorde sig tilgode med det Fede, førend den magre Faste indtraadte. Disse Dage var tværtimod bestemte til, at man paa dem skulde „lave sig til Fasten,“ hvorfor man ogsaa nød den med den mest udsøgende Lustighed og gjorde sig tilgode med Spise og Drikke for at have Kræfter til at udholde Fasten.

Fastelavenslege.

Disse Fastelavenslege er uden Tvil tildeels af hedenst Oprindelse. Det hedenste Rom feirade i December Maaned med megen Lustighed en Føllefest, som kaldtes Saturnalia. Tilsvarende i Februar Maaned en anden Supercalia, hvorved Pans Præster løb om paa Gaden forkladte i Buffeskind.

Idet man i det kristne Rom beravede Folket disse Lustigheder, maatte og vilde man give Folket noget igjen. Man ombøttede dem derfor kun med en kristelig Barmhertighed, afsæfset efter Kirkevoerets Velgørelse, og henlagt paa de sidste Dage foran Fasten, for ved disse Lege at holde Folket i godt Humør til at udholde Fastens Strengbed. Dette er Oprindelsen til det italienske Carneval (d. e. carne vale, Farvel Afød).

Svad hinc Fester var hos Romerne, var hos vore germaniske Naboer en Føllefest, der kaldes Feias, rigtigere Scyrias, . . . en Føllefest, hvorved man udskafte sig i allehaande Dragter, især Dorestikkeser, og bedrev allehaande Narrestreger. Og saa denne Skik behandledes paa samme Maade, og deraf opstod Fastelavenslejerne, der ogsaa maade vore katolske Forskædere foran Fasten, og endnu merer Ungdommen.

Spødebrød dannet som Boller, eller spugede som Armbaand, Fastefringler maatte da træde i Stedet for de imaa Afguds billeder af Spødebrød eller Røgedæig, man i den hedenst Tid skænkede hinanden ved Legene. (Mere.)

Fra Vort Virkefelt.

Tacoma, Wash.

Gudstjeneste i Vor Frelseres Kirke, 3 og 17de Gade Syd. Søndag paa Aften kl. 11. Aftenang paa Engelst kl. 8. Fastegudstjeneste paa Aften Fredag Aften kl. 8.

Luther Guild møder Torsdag Aften og Concordia næste Uge Torsdag Aften. Koret møder Mandag Aften kl. 8.

Konfirmanterne Torsdag kl. 9:15.

Syd Tacoma, Wash.

Gudstjeneste klokken 11 Formiddag i Søndagskolen, norsk og engelsk Gudstjeneste hver Søndag klokken 10.

Best Tacoma.

Gudstjeneste i det nye Kapel paa No. 14. og Stevens St. kl. 3 Efterm. Pastor O. J. Dredal vil være tilstede og holde en liden Tale for os. Menighedens Præst vil ogsaa være tilstede. Ved den gode Guds Hjælp er vi nu kommen saa langt, at vi kan samles i vort lille Gudshus. Naar vi nu alle erindrer at takke og prise ham vor himmelske Fader for at bevoldt Maade indtil denne Tid og især at bevise dette ved ret og rigtig Brug af Guds Ord i Hus og Hjem og i dette vort fælles Tempel. Et Takkeoffer vil blive optaget ved denne vor første Gudstjeneste i det nye Gudshus.

Glem ikke at tage Salmebøgerne med.

O. Haged.

Kvindeforeningen møder Onsdag den 11. ds. hos Mrs. Jensen. 5006 No. 27. St.

Vellingham, Wash.

Kat til Tirsdag den 17de Febr. herhav Sadie Moldrem, Datter til David Moldrem og Frustr Sentiana. Hilsende Vor Frelseres Menighed, salig i Troen paa sin Frelser, Jesus Kristus, og blev under ualmindelig stor Deltagelse stædt til Hvile paa Bay View Graveland Fredag den 20de Febr.

Afskade var født i Remutan Grove, Neb. i 1896 og kom som liden Barn sammen med sine Forældre til Vellingham, circa 15 Aar siden, hvor hun boede til sin Død. Vaaren 1910 blev hun konfirmeret af Past. Wierke. Sidstleden Aug. blev hun lagt paa Sygeleiet af Rørbesker, men blev frisk igjen og var oppe en kort

The Stephen Society Real Estate Department

L. Christensen, Mgr.

306 Railway Exchange Building - Portland, Ore.

Good Land

Reasonable Prices

Lutheran Communities

Tid, men blev saa atter lagt paa Sygeleiet. Denne Gang viste det sig at være Tøring.

Som i de fleste Tilfælde med dem som angribes af denne Sygdom, mente hun at hun nok skulde blive frisk igjen. Men inden længe blev det dog klart at saa ikke var Guds Vilje. Og skjønt Vinet i den Alder kan ofte synes at have meget at byde, lærte hun strax af ganske Hjerte at sige: „Ske din Vilje.“ Efter som Tiden gik hen blev denne ydmyge Underkastede under Guds Vilje til en Vængsel efter at komme til Kristus, saa hun kunde sige med Paulus: „Jeg har Lyst til at fare herfra og være med Kristus thi det er meget bedre.“ Et Udbrud for denne Vængsel var ogsaa det at hun flere Gange begjærede at møde den hellige Naboer, for der ved at styrke sin Tro.

Mere var de Vidnesbyrd hun aflegde for sin Præst og Sjælesørger, da denne fra Tid til anden besøgte hende, der tydelig gav tilkiende, at hun blyggede sit Haab om evig Salighed ene og alene paa Guds Naade i Jesus Kristus. Saaledes da denne engang under en Samtale med hende om det evige Livs Haab spurgte hende hvorpaa hun grundet sit Haab, svarte hun med Salmeverset: „Den Grund hvorpaa jeg bygger er Kristus og hans Død.“ En anden Gang bad hun ham at synges en Salme. Han spurgte om hun havde nogen isæregen Salme som hun syntet ham at synges. Hun svarte: „Syng den hvor det staar Nothing in my hands I bring. Simply to Thy cross I cling.“

Kort før hun døde bad hun de omkringstaaende at synges Salmen „Jeg ved mig en Søn i Jesu Navn.“ Hun fælte sig nu meget træt og vilde sove og lagde sig derfor tilro idet hun gjentog Ordene „Jeg ved mig en Søn i Jesu Navn“ kaldt saa høyt og under denne Søn tog Herren den friggjorte Sjæl hjem til sig i evig Ro at hjemmes.

Hvor herligt og jalligt er det ikke for den som kaldes bort at have en saadan frimodig Tro og hvor trostødt er det ikke for dem som er tilbage, thi om de end føler Savnet saa sørger de ikke som de der ei har Haab, thi de ved at Gud som oprettet Kristus fra de Døde vil og saaledes ved Jesus føre de henvandede frem til at være med ham og derfor hører de sig i Admanghed for Gud og siger: „Herren gav, Herren tog, Herrens Navn være lobet.“

Maatte Gud i Naade her til troste og styrke de sørgende Efterladte.

En Tid siden mistet Vor Frelseres Menighed en af dens ældre Medlemmer, idet John Balle blev ruffet bort ved en brat og hastig Død Torsdag Morgen den 6 Dec. Fredag var han sammen med sin Brorsøn og byggede paa et Hus for denne og tilsvarende frisk gif han tilsvarende Fredag Aften, men Torsdag Morgen da de skulde vække ham var han død. John Balle var født paa Gaarden Baaffe i Nordfjord, Norge i 1849 og kom til Amerika 1871. I 1890 var boede han i Syble County i Minn. Derfra flyttede han til Madena, Minn., hvor han boede i 23 Aar. Der blev han den 21 April 1879 optaget til Vertha Knutson der sammen med 10 Børn, 6 Døtre og 4 Sønner der overlever ham, samt en Broder Lars Balle bosiddende i Vellingham og tre Søstre boende i Minn.

I 1902 flyttet han med Familien til Vellingham, dengang Fairhaven, og sluttede sig strax til Menigheden. Søndag Aften før sin Død var han som sædvanlig i Kirken til Gudstjenesten. Hans pludselig Død var en rustende Baandelse for os alle om Herrens Ord hvor han siger: „Vær derfor beredte thi Herren kommer i den Time som I ikke mene.“ Den 9de blev han under stor Deltagelse stædt til Hvile paa Bay View Graveland. Gud troste de sørgende Efterladte.

Umissionen i San Francisco, Cal.

Det er nu fem Maaned siden Arbeidet begyndte i Umissionen i San Francisco.

San Francisco er en By med over 600,000 Indbyggere. Ved den sidste Folketælling var der her 4,000 nordlænde og i Danmark 1,000. Til sammen 5,000 af dem som var født i Norge. Dermaast lægger man til alle Børn som er født her af norske Forældre saa vil Tallet blive til 12,000 som er af norsk Bøed. Forinden alle Sjømænd der keller her paa Skysten der ikke er iberegnet, som dem der er født bosiddende. Det er et ganske stort Antal af dem.

Af de 72 Hospitalet som findes her er der et stadigt Antal af Patienter af vort norske Folk.

Der er mange som kommer fra Distrikterne, som er her paa en for-

tere eller længere Tid, men den største Del er kommet lige fra Norge. Mange har jeg mødt paa Hospitalet, Fængslerne og Fattighuse, som er aldeles ukendt med Forholdene her i Landet; thi mange har ingen Slagtinger eller Venner som besøger dem. De har været meget glade over at see et Besøg af en norsk Præst.

Det er ikke bare Norserne, men endog Danstjerne og Sveskerne har glædet sig over et saadant Besøg; thi Skal at sige, at disse Institutioner har blit meget forlængt af de skandinaviske Præster. Dog kan man undskyldte mange Præster, som har store Menigheder at de ser sig ikke Tid der-til. Det forekommer mig, at det var en Guds Styrkelse, at Synoden aabnet op en Bymission her. Arbejdet er stort og herligt!

Om jeg skulde give en Overblik over en feg Maaneders Arbejde her, saa vil det blive 480 Engbejdg, 130 Husbejdg. Foruden San Quentin, som er Californias Stotsfængsel med 2,000 Fanger, hvoraf 35 er Skandinaver, som jeg besøger engang i Maanedet. Iblant disse 35 er en Nordmand Louis Larjon der var dømt til at hænges den 18 Feb. 1914, men da vi fandt ud at han ikke var færdig at dø. Saa blev Formand Jøfs og Pastor Stensrud sendt til Gubernøren, at bede om en liden Udsettelse. Nu har han faaet en Udsettelse paa ubestemt Tid. Gud give at L. Larsen benytter denne sin dyre Raadetid.

Der næst er det Fattighuset med et Antal, der varierer fra 1,500 til 2,000 om Aaret. For Diebliffet er her 16 Norske, 23 Danske, 24 Sveske. Af disse Norske vil jeg navne at flere er Skøblinger, og en af disse, Ole Johnson, har siddet i sin Rullestol i 28 Aar. To er Blinde, en ung Mand 33 Aar og en Kvinde paa 55 Aar. En Fosterdatter af den afdøde Biskop Nørgen No, der var Biskop i Kristiansands Stift fra 1876—1881, har været her i 5 Aar. Dog kan jeg sige med Glæde at flere af disse gamle er glad i Jesus og venter snart paa Herrens Komme.

Og saa kan jeg navne Byskøglene og andre Anstalter som faar Besøg af Missionæren. Dette giver et lidt Indblik i at en Bymissionær her var nødvendig.

Hvor mangfoldige er der ikke af Engbejdg som ikke kommer hjem igjen fra Hospitalet live, fordi deres Læge er kommet, og Gud kalder og de maa gaa. Mange lider af uhelbredelige Sygdomme. Bymissionæren finder dem døende og han blir da den sidste blandt Mennesker som har Anledning til at vejlede dem og hjælpe dem med Raad og Trøst.

Paa denne korte Tid har jeg staaet ved mange Dødsleier og seet den ene efter den anden lufte sine Fjere i Døden. Og jeg tror at endel fandt Jesus som sin personlige Frelser. Det er godt at være rede naar Døden kommer, men en stor Del blir lagt paa Dødsengen iden at være beredt, at møde sin Gud. Lykkelig er den Sjæl, som har gjort op sin Sag med Gud før han kommer paa Dødsengen.

Opraad.

Jeg nævnte i Begyndelsen af mit Brev om San Quentin. Af de Skandinaver som opholder sig der saa er de fleste udgaaet i det engelske Sprog. Derfor er jeg anmodet af Fængselsbestyrelsen om at anskaffe et skandinavisk Bibliotek i San Quentin.

Jeg beder nu vort norske Folk om at komme os til Hjælp! Den bedste Raade er, at du som læser dette Opraad ser først i din egen Boghylde om der er nogen Bog som kan affeeds.

(Fortf. paa Side 8.)

Mr. P. Oscar Storlie, den norske Begravelsesagent i So. Tacoma, der i nogen Aar har drevet sin Forretning i Rompani med Mr. W. B. Merrow, har kjøbt denne ud, og vil fortsætte Virksomheden under Firmanavn P. Oscar Storlie & Co. Mr. Merrow er flyttet til Eatonville.

THE MUSICAL DEPARTMENT OF THE PACIFIC LUTHERAN ACADEMY.

The Pacific Lutheran Academy recognizes the great importance of music as a means of culture and refinement, and aims to furnish high-grade instruction at a very moderate price.

This department furnishes special courses in piano, singing, history of music and theory and harmony.

The course in piano includes:

1. Primary Grade.
2. Intermediate Grade.
3. Advanced Grade.
4. Teacher's Certificate Class and the Graduating Class.

This course is under the supervision of Miss Theodora Aalsen, a graduate of the Chicago Conservatory of Music.

Miss Aalsen has had eight years of experience as a teacher in schools and is especially qualified to teach advanced pupils.

The Band, Orchestra and Choruses will be conducted by T. M. Drotning.

Mr. Drotning has had a wide experience both in professional and amateur bands as well as choruses. It is safe to say that the school will produce exceptional musical organi-

zations during the present year.

The plan is to render several programs and if possible complete the season by making a concert tour.

The class in singing will furnish material for the choruses.

Instruction in Band, Orchestra and Chorus work is FREE.

PIANO TUTORING—Single lessons \$1.50, 18 weeks (1 lesson per week) \$15.00.

PACIFIC DISTRIKTS PRESTER.

Anberg, O. H., Kasserer for Parkland Barnehem, Parkland, Wash.

Baalsen, H. E., Silvana, Wash.

Bergesen, B. E., 1727 W. 56th St., Seattle, Wash.

Blakkas, L., Box 175, Rockford, Wash.

Jeilum, E. S., 323 Athens Ave., Oakland, Cal. Tel. Oak 43R.

Borge, Rev. Olof, 1555 11th Ave. E., Vancouver, B. C.

Borup, P., Cor. A & Pratt St., Eureka, Brevig, T. L., Teller, Alaska.

Brevik, G. I., Genesee, Ida., Route 2 Box 30.

Christensen, M. A., Stanwood, Wash.

Eger, Rev. O., 4026 Wallingford Ave., Seattle. Phone North 2823.

Fosmark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho.

Foss, L. C., 1010 Franklin Ave., Seattle, Wash.

Groensberg, Past. O., 27 Collingwood St., San Francisco, Cal.

Hagoes, O., 4314 No. 19 St., Tacoma, Wash.

Harstad, B., Parkland Wash. Phone 7884-J-3.

Hellekson, O. C., 810 No. 2nd St., No. Yakima, Wash.

Hendrikson, Geo. O., 425 E. 10th St., Portland, Ore.

Hong, N. J., Prof., Parkland, Wash.

Johansen, J., 204 J St., Fresno, Cal.

Lane, Geo. O., 1464 Iron St., Bellingham, Wash.

Larsen, N. Astrup, The Language School, Nanking, China.

Mikkelsen, A., Prof., 706 N. Anderson St., Ellensburg, Wash.

Neste, Th. P., 417—29th St., Astoria, Oregon.

Norgaard, C. H., 330 Lombard Ave., Everett, Wash.

Ordal, O. J., 912 So. 17th St., Tacoma, Wash. Tel. Main 4270.

Otteson, Past. Otto, 714 29th St., Astoria, Oregon.

Padersen, Rev. N., 1207 Stevenson Ave., Pasadena, Cal.

Preus, Past. H. A., So. 310 Chandler St. (in rear of church, E. 312 Third Ave.), Spokane, Wash.

Preus, O. J. H., 2619 Paloma Ave., Los Angeles, Cal.

Rasmussen, L., Burlington, Wash.

Sandmel, A., 1318 16th Ave., Spokane, Wash.

Stensrud, E. M., 2455 Howard St., San Francisco, Cal.

Skonhøvd, M., Box 14, Lawrence, Wn.

Stub, H. A., 1215 Thomas St., Seattle, Wash.

Tjernagel, H. M., 2029 Bath St., Santa Barbara, Cal.

Thorpe, R. O., Marshfield, Ore.

Xavier, J. U., Prof., Parkland, Wash.

Xavier, N. P., Parkland, Wash.

White, A. O., Silverton, Oregon.

Wenberg, Oscar, Bestyrer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash.

Leknes, Andrew L., Kasserer for in dremissionen i Pacific Distrikt Stanwood, Wash.

Leque, N. P., Kasserer for Josephine Alderdomshjem, 1016 Champion St. Bellingham, Wn.

The Stephen Home.

Naar Du kommer til Portland, Ore., tag ind paa The Stephen Home (det norske Hjem for unge Mand.) Vene, billige Værelser for Reisende. 291 1-2 Grand Ave., en Bloek fra Hawthorne.

Luthersk Bokmission, Bergen, Norge, uddeler gratis Andagtsbøger, kristelige Fortællinger og Sange. Ialt udsølt 1,500,000. Vær med og delta Arbejdet.

DO IT RIGHT

That is the only way, the best way to do anything

PRINTING UP-TO-DATE

Stationery, office supplies, anything in printing. Our prices are reasonable too. Try us.

D. W. COOPER

Phone 127 Tacoma Theatre Bldg.

Wear

FASHION CRAFT CLOTHES

Fit, Workmanship and Materials Guaranteed

Tailors to Men and Women

FASHION CRAFT TAILORS

H. O. Haugen, Pres.

708 Pacific Ave. Tacoma

KACHLEIN

GRADUATE OPTICIAN

906 C Street

Eyes Examined

23 Years in Tacoma

Main 7959 Ind. 3504

Dr. Torland

Uddannet ved Kræalis Universitet

201-2-3-4 Eitel Bldg.

(N. W. Cor. 2nd & Pike)

SEATTLE

Kontortid: 10-12, 2-4, 7-8

Privat Telephone

Sunset East 6315

Det Norske Emigranthjem.

45 Whitehall St., New York.

Naar man kommer fra Vesten, mødes man gjerne af en hel Del "runners," som udgiver sig for Dampskibsliniens Agenter. Men Dampskibsliniens Agenter møder aldrig sine Passagerer ved Stationen her. Om man vil tage ind paa Hjemmet, bør man helst telefonere til os fra Stationen og vente der til vort Ombud kommer. Tel 5351 Broad. Ellers tager man fra de fleste Stationer med Belt Line til Husets Dør. Fra New York Central Depot tager man Subway til South Ferry. Fra Pennsylvania Depot 8th Ave. car til Døren.

Centralia, Wash.
 er et Centrum for al Fernbane-
 Trafik i Sydvest Washington. Fle-
 re store Kulminer og Sagsmøller i
 og i Nærheden af Byen. Frugt-
 bart Land i Omegnen til rimel-
 ge Priser. 10,000 Indbyggere.
 Korst Menighed. For nærmere
 Oplysninger, skriv paa Korst eller
 Engelsk til
 Pacific Real Estate and Invest-
 ment Co.,
 Centralia, Washington

Ben Olsen Co.

Plumbing
 and Heating

Main 392-A 2392
 1130 Commerce Street
 Tacoma Wash.

Phone 6

CARL O. KITTILSEN

Successor to
 Calhoun, Denny & Ewing
 Real Estate, Insurance, Bonds
 and Loans.

219 East Yakima Ave.

North Yakima, Wn.

Correspondence solicited in
 English and Norwegian.

Phone Main 2233

PETERSON PHOTOGRAPHER

Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
 903 Tacoma Avenue

PARKLAND MEAT MARKET

H. Berger, Proprietor
 Dealer in

Fresh, Salt and Smoked Meats
 Live Stock of All Kinds
 Bought and Sold

Phone Main 7843-R3

Støt dem som overleveret i Herold.

SCANDINAVIAN AMERICAN BANK

of Tacoma
 ASSETS OVER

TO MILLIONER DOLLARS

11th & Pacific

4 Procents aarlig Rente

ligger vi til Spareindskud te Gange
 om Aaret

Begynd nu med \$1.00 eller mere.
 J. E. Chilberg, Pres.; W. H. Pringle,
 V.-Pres.; G. Lindberg, V.-Pres.; E.
 C. Johnson, Cashier; H. Berg, Ass't
 Cashier; J. F. Visell, Ernest Lister,
 Geo. G. Williamson, Directors.

The Pacific Lutheran Academy AND Business College

Høstterminen ved Akademiet begynder den 23de Septem-
 ber. Skriv efter Skolens Katalog.

Located in one of Tacoma's most beautiful suburbs; modern
 Equipment; Steam Heat; Electric Light, Large Campus; Excellent
 Opportunity for Outdoor Exercise; New Gymnasium

Offers thorough instruction, under efficient and experienced
 teachers, in all Common, High School, Normal, and Commercial
 Branches, and Music.

Prepares Thoroughly, and in the shortest time possible, for
 College, for Business, for Teaching, for the Civil Service and for
 Citizenship.

Eight Courses, suitable classes for all. Special classes for For-
 eigners. No entrance examinations.

Expenses Low: Tuition, Room, Board and Washing for nine months
 \$180.00, eighteen weeks \$55.00, nine weeks \$50.00.

Send for catalogue.

Address N. J. HONG, Principal
 Parkland, Wn.

Et stort Oplag af FOLKEKALENDER

Og

SYNODALBERETNINGER

kan faaes hos

J. F. VISELL CO.

1321 Pacific Ave. Tacoma, Wn.

Alle Bestillinger ekspederes

hurtigst.

Lien's Pharmacy

Skandinaviast Apothek.

Ole B. Lien. Harry B. Selvig

DRUGS, CHEMICALS,

TOILET ARTICLES,

Recepter udfyldes nøjagtig

M. 7314 1102 Tacoma Ave

Oplag fra Luther Publ. House.

Steamship Agency

Billetter paa alle første klasfes
 Linier

VISELL & EKBERG

1321 Pacific Ave.

John Holleque W. R. Thomas

PARKLAND MERCANTILE COMPANY

Gen'l Merchandise, Groceries,
 Hardware, Hay, Grain, Feed
 Main 7483-J3 Parkland, Wn.

P. Oscar Storlie & Co.

Norsk Begravelses Bureau
 Telefon: Main 1122

DRS. DOERRER & BLODGETT DENTISTS

1156 Pacific Avenue Room 206

Tel. Main 4551

Tacoma Wash.

Berglund Bros. Kaffehus

Bedste Sort Kaffe i Byen med Flø-
 de, Sukker og Kager for

de, Sukker og Kager for

bare 5 Cents

1305 Commerce St. Tacoma

C. O. Lynn Co.

Skandinaviast Begravelsesbureau

910-912 Syd Tacoma Ave.

Tacoma, Wash.

Main 7745

K-4745

S. T. LARSEN PHARMACY

17th and Tacoma Ave.

DRUGS, CHEMICALS AND
 TOILET SUPPLIES

Prescriptions a Specialty

We import our Cod Liver Oil direct
 from Norway

Phone Main 504 Tacoma, Wn.

Phone Main 7220

CARL B. HALLS

Norsk Advokat

408 Lyon Building

Third & James Seattle, Wn.

St. Johns House.

Furnished Rooms, single and for
 Housekeeping. Reasonable Prices.

T. K. SKOV, Propr.

1020 1-2 So. Tacoma Avenue

Phone Main 2565

Anthony M. Arntsen

NORSK ADVOKAT

614-5-6 Fidelity Bldg.

Phone Main 6305

Tacoma Wash.

JNO. W. ARCTANDER

& C. JACOBSEN

NORSKE ADVOKATER

501-5 Lyon Bldg. Seattle

DR. J. L. RYNNING

Norsk Læge

French Block, 13th and Pacific Av.
 Kontor Timer—2 til 4 Eftm. Om
 Søndagene ifølge Aftale
 Mn. 7471 Res. Mn. 7866 J-1
 Tacoma, Wash.

Dr. C. Quevli

Behandler Sygdomme i
 Øren, Næse, Hals og Bryst.
 Kontortid Kl. 1-5 e. m.
 Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa
 Kl. 7-8 e. m.
 Kontor: 1618 Realty Bldg.

DR. HYSLIN

Office 1201-5 Fidelity Bldg.
 Hours—11 to 12 A. M., 2 to 4 P. M.
 Evenings 7:30 to 8:30
 Sundays 10 to 11 A. M.
 Phone Main 400
 Residence 224 No. 1 St. Main 568
 Home calls made preferably out-
 side of office hours.

J. W. RAWLINGS, D. D. S.

H. D. RAWLINGS, D. D. S.

A. K. STEBBINS, D. D. S.

Tandlæger

507 Realty Bldg.

Telephone Main 5196

Tacoma, Wash.

Porta. fra Side 6

De næst spærg du Ven eller Nabo om han kan affe nogen. Bøger som mest foretrakkes er: Bibelen, Nye-
stament, Fortællingsbøger, Bøger om berømte Mænd, fra Bibelen eller Historien. Bøger der omhandler Ar-
kitektur, Melank, Maskineri, Blade, Tidsskrifter o. s. v. Har du nogen
Blade eller Tidsskrifter, som ikke er
indbundet, som send det, thi i Kong-
ket vil det blive indbundet i Bog-
form. Send disse Bøger som du
har bestemt dig til at give os i Pak-
kopen og betal fragten; thi vi har
intet at betale med. Gjør dette med
engang, eller saa kan det let blive
glemt.

Til Søndagskolerne: Derfor der
er et Oplag af Søndagskoleblade,
som ikke benyttes, enten det er norsk
eller engelsk. Send det til mig. Dis-
se Blade blir uddelt i Hospitaller,
Kongler og Fattighuse. Og læses
med megen Interesse.

Maatte da denne Skrivelse bevæ-
ge vel mange til at gjøre hvad de
kan for at komme os til Hjælp.

Rev. N. H. Sjæntz.

2206 22 St., San Francisco, Cal.

Seattle (Ballard).

Mr. S. Gævædt, som nys kom fra
Mex., har hentet Pianoet i vor Kir-
ke og aldeles gjort et nyt Piano af
det, og har anbefalet paa det bedste
til alle i Seattle og Omega. Adres-
se: 2021 W. 38th St., Seattle. Te-
lefon: Ballard 1110.

B. G. Bergesen.

Parland, Wash.

Den gamle Pionier R. D. Lee, fra
Hr. Wash., sammen med sine Søn-
ner, Kelle og Oscar, var tilstede
ved Menationen.

J. B. T. Larsens Familie var der
6 der i kortere eller længre Tid har
frequenteret Akademiet. De var alle
tilstede ved Gjenforeningsfesten.

Claf Gulbraunson fra Stanwood,
Wash., der var Elev her, da Skolen
aabnedes i 1894 var her under
Gjenforeningsfesten sammen med sin
Kusine.

Ved Lærens Program sidste Gæ-
dag Aften holdt Prof. Dr. Wikner
fra Statuniversitetet et meget lære-
rigt Foredrag om Henrik Njens, her
med Hen. til dennes Stilling til den
moderne Kvindebevægelse. Dr. Wik-
ner er født i Sverige, men fik sin
Uddommelse ved Minnesota Univer-
sitet og var i flere Aar Lærer ved Gu-
staf Adelf College i St. Peter,

Min. Han er Medlem af den jens-
lutheriske Kirke. Han taler klingende
Norsk.

Anton Hatley kom den lange Vej
fra St. Maries, Ida., forat overvære
Festlighederne her den 21de Februa-
or, og Theo. Daniels kom lige fra
Blumner, Idaho.

Mr. E. G. Keep fra Everett var
her under Gjenforeningsfesten og
bragte med sig en Elev fra Stan-
wood, Hilmer Vaara.

Mr. og Mrs. Oscar Wenberg, der
bestyrer Alderdomshjemmet i Stan-
wood besøgte os under Festligheder-
ne den 21de.

Christiana Vaske og Magdalene
Joreland, der arbejder ved det jens-
ke Hospital i Seattle besøgte os for-
rige Uge.

Den atletiske Forening har beslut-
tet at sætte Maad Tennis Banen
mellem Gymnastikhallen og Hoved-
bygningen og har udnevnt en Kom-
mité til at føre Tilsyn med dette Ar-
bejde. Foreningen har samlet om-
trent \$100 til dette Bieend.

Prof. Gordon havde forrige Uge
Besøg af G. Skillen og Jens Olsson
fra Centralia.

Mr. L. E. Thompson fra Hie be-
søgte gamle Venner i Parland for-
rige Uge.

Seattle Mission.

Mødtaget ved Prof. J. Xavier fra
følgende: J. R. Risien, Hayward,
Cal., \$1.00; Mrs. S. Kolholm,
Edgewater, Colo., \$1. Disse Penges
er bestemt til lyge og allerede brugt.

I vor Tid er der mange, som ivrig
forbærer Danen og holder dens
Blodstandere for at være jensvorne
og mildest tall, meget indskrænkede.
At Blodstanderne af Danen er all-
andret end jensvorne kan sees af
følgende Ord af A. W. Zeiter, Dom-
mer i Superior Court og Juvénile
Afdelingen i Seattle. Hans Rapport
for 1913 af Juvénile Afdelingen Si-
de 13 siger han: „Det tvindelige
Politik i Seattle, som hidraar monne
faldne Piger og kvæder dem tilrette
uden Rettens Hjelpe. har i sidste
Aar havt med 112 saadanne Piger af
høttile, som forfalte, at de mødte si-
ne mandlige Venner paa den offent-
lige Dansesal og blev af dem bragt
fra Dansesalen til Høttellet. Slutning-
gerne er ikke vanskelige at drage.

Forryktig stod vi ved en ung Nord-

mands Dødsleie. Han havde tidlig
forladt Far og Mor og efter en Tids
Forløb begyndte han at fleie ud.
„Jeg har været baade Drauser, Do-
bo og Ego. Troen paa Gud kastet
jeg tidlig overbord. Mine Kamme-
rater var Jerskanere og spottet alt
høttigt. I mange Aar har jeg prø-
vet at overbevise mig selv om at Ari-
stendommen var kun taat og løv, som
kun passet for gamle Kjærringer,
men jeg har ikke kunnet. De ser nem-
lig at min Mor var en Kristen. Hun
fortalte mig tidlig om Jerskeren og
hendes Formaninger har jeg aldrig
kunnet glemme. Naar jeg har været
paa det værste saa har Mors Forma-
ninger lydt mere høttigt.“ Vi tror
at denne forlorne Søn sandt Veien
tilbage til Faderhuset. Den vise So-
lomo siger: „Opdrag dit Barn paa
den Vej det skal vandre og naar det
blir gammel vil det ikke vige derfra.“
Forældre! Det er Guds Vilje at vi
skal give vore Børn en kristelig Op-
dragelse. Han siger idet han taler
om Daaben „og lær dem at holde alt
det jeg har sagt eder.“ En kristelig
Opdragelse er den bedste Arv vi kan
give vore Børn. Og kommer de i
Ungdom eller senere paa Kvoie saa
læter det Kirkens Arbejde med at
bringe den forlorne tilbage idet den
her jaar et Tilslagningspunkt og
mægtig Respekt.

Claf Eger.

Silvana, Wash.

Tredag den 13de Febr. holdtes
Bryllup i Mr. og Mrs. Knut Rode
Hjem her i Silvana. Dorens ældste
Datter Anna Bertine blev viet til
John Bangsno. Bruden er født i
Granite Falls, Wash. af Forældre-
ne Knut og Martha Rod. Brudgom-
men er født i Gafel Prestegjæld,
Norge, af Forældrene Ole Monsen
Bangsno og Petrine. En hyggelig
Stund tilbragtes i Brudens Hjem
da en stor Forsamling af Naboer og
Venner var indbudne til Bryllupet.
Maa Gud som sammenfører Hjerte-
ne holde sin Høttelige Faderhaand
over dette unge Par saa længe han
forunder dem at leve paa Jorden.

Carrie Stensén, en af Sions Me-
nigheds Ungdom ledsagedes til Gra-
ven den 19de Febr. af en overvade
stor Forsamling af Skatninge og
Venner. Hun har ligget lug hos sin
Søster Mrs. Sængen i Seattle siden
i Høst. Hun holdt fast ved sin
Krisstro indtil det sidste, og da Gud
selv liger at de er salige som dø i
Troen paa in Jersker kan Slægt og
Venner have det glade Haab midt i
Sorgen og Savnet at hun nu blot
er Høttet ind i et Hjem som over-
gaar alle jordiske Hjem i Pragt og

Glæde — ja det Hjem hvor Sorg,
Synd, Sygdom og Fristelser er u-
kjendt. Godt har alle baade Gamle
og Unge som kan saa gaa hjem til
sin Gud og saa nyde den Fred som
været evindelig ved Naadens Trone i
naer Beskuelse af det Guds Lam som
bær al Verdens Synd. Carrie Sten-
sen var født af Forældrene Ingebreit
Stensen og Kari her ved Silvana den
5te Oktober 1883, blev konfirmeret
den 14de Aug. 1898 af Pastor L. C.
Foss. Da Moderen døde i en tidlig
Alder blev hun opfostreret hos Olsen
Familien. Hos denne Familie op-
holdt hun sig indtil alle var døde.
Daud, den sidste af Olsen Familien
tog hun omsorgsfuldt Pas paa ind-
til han vandred bort for tre Aar si-
den. Lange før Døden kom havde
hun overgivet sig i Guds Haand sto-
lende paa at han vilde være hos hen-
de og gjøre det som var det bedste
for hende. Indtrængende bad hun
sin Fader at bede for sig i de sidste
Dage hun levede. I sin Tid var hun
en ivrig Arbejder i Ungdomsforenin-
gen her. Gud lad os alle som endnu
er her, men som hver Dag kommer
et Skridt nærmere Evigheden, saa
mødes for din Trone sammen med
denne vor hedsfarne Ven.

Arlington, Wash.

Vor Jerskers Menigheds Kvindel-
forening holdt sit Karsmøde hos
Mrs. R. C. Johnson den 12te Feb.
Foreningen havde i det forløbne Aar
indbetalt over \$150 til Kirkens for-
kjellige Gjernmaal hjemme og ude.
De følgende valgte til at fylde de
forskjellige Embedsposter: Pres.,
Mrs. Wm. Brumby; Vice-Pres.,
Mrs. R. S. Vieg; Sekr., Mrs. W.
Vorseth; Kasserer, Mrs. R. C. John-
son. Foreningen har gode Udsigter
for det kommende Aar da fem nye
Medlemmer optoges ved Karsmødet.

Menigheden har valgt en fem-
Mands Komité som i disse Dage har
det travelt med at finde et høtteligt
Sted for Menigheds Gravplads.

Nere af Menighedsmedlemmerne
har i disse Dage cirkuleret Petitionss
udenfor Arlington i Anledning af
State Wide Prohibition. Det gaar
godt.

S. G. B.

„Gusbonden er borte, jagde engang
en Dagstuner til Tjenestegutten, „nu
vil vi tage det mageligt.“

„Mis Gusbonde er tilstede endnu,“
svarede Tjeneren; „fra oven fluer
han ned og vil engang kræve mig til
Regnskab; derfor vil jeg være tro i
mit ringe Stald.“